

Chương 174: Không có gì có thể ngăn cản

“Vèo”!

Theo giọng nói Bùi Vũ Đường rơi xuống, chiếc xe đua màu hồng cam đạt tới tốc độ cực hạn, thậm chí ngay cả thân xe đều đang kịch liệt run rẩy, bánh sau bị trượt, chiếc xe đua liên giống như một con trăn khổng lồ, ở trong tay Lâm Yên nhanh chóng “Trườn” tới phía trước.

Lúc này, ngoài đường đua.

Các đội viên ZH1 nháy mắt đứng dậy, thân sắc hoảng sợ nhìn chiếc xe đua màu hồng cam dân dân tiếp cận “Speed”, trong mắt hiện ra vẻ chấn động khó có thể miêu tả.

“Cô gái kia điên rồi, cô không muốn sống nữa!!”

Một đội viên ZH1 vội vàng mở miệng.

Loại tốc độ này, căn bản đã đạt tới mức độ điên cuồng, lúc đầu, chiếc xe đua này do Mộc Mộc điều khiển, độ bám mặt đường của lốp xe không phải mạnh như vậy, hơn nữa cô gái kia vẫn luôn dẫm lên thắng xe và chân ga, bánh sau đã nóng lên, độ bám mặt đường liên tục giảm xuống, một khi xuất hiện bất cứ sai lầm nào, ở dưới tốc độ như vậy, căn bản không có thể sống sót!

Xe hủy người chết!

Z Thân nhìn chăm chăm chiếc xe đua màu hồng cam Lâm Yên điều khiển trên đường đua, sắc mặt có chút âm trầm, cô gái kia rốt cuộc đang làm cái gì, cô rốt cuộc đi thi đấu, hay là đi tìm chết?!

“Cô hoàn toàn vứt bỏ hệ thống thắng xe” Ở một bên, Mộc Mộc mày nhăn lại thật sâu, không có thắng xe, ở trên đường đua cô thật sự không hiểu đua xe, nếu không, sao có thể dám thao tác xe đua như vậy!

“Căn bản là hình thức bỏ mạng!” Một đội viên ZH1 nói.

“Không tốt” Z Thân sắc mặt ngưng trọng, trước mặt là ba khúc cua, không có hệ thống thắng xe, hơn nữa tốc độ như vậy chỉ sợ muốn xảy ra chuyện lớn.

Nhìn tình huống trước mắt mà nói, ai có thể đủ ngăn lại chiếc xe đua kia?! Không có bất cứ ai có thể làm được.

Hiện giờ, chiếc xe đua kia đã không có bất cứ thứ gì có thể ngăn trở, dùng con ngựa hoang thoát cương cũng không đủ để hình dung.

Một bên, Tống Diệu Nam cũng có chút ngốc, cho dù không thắng được cuộc thi, cũng không cần phải đi tìm chết chứ.

“Lập tức đến khúc cua ngay!” Một Một vội vàng mở miệng.

Mấy đội viên Speed dẫn đầu xông đến khúc cua. Mà xe đua do Speed điều khiển, mỗi một chiếc trải qua chỗ khúc cua đều sẽ mở hệ thống thắng xe, cũng lợi dụng hệ thống thắng xe và phương hướng vận tốc quay, làm cho thân xe nghiêng, mà chuyển qua.

Mà các đội viên Speed vừa mới hoàn thành chuyển qua khúc cua, chiếc xe đua màu hồng cam do Lâm Yên điều khiển cũng đã đuổi theo, dùng tốc độ xe đua của Lâm Yên để phán đoán, nhiều nhất mười giây thời gian liên phải chính diện tiếp xúc khúc cua.

Lúc này, trên xe đua, Bùi Vũ Đường đã dân dân thích ứng, không hề có cảm giác nôn mửa mãnh liệt giống như trước đó. Nhưng mà, lúc Bùi Vũ Đường nhìn thấy khúc cua phía trước, vội vàng lớn tiếng kêu réo: “Chị Yên mau mau mau khúc cua, là khúc cua, giảm tốc độ, bà mẹ nó!”

Chẳng qua, Bùi Vũ Đường phát hiện, Lâm Yên căn bản không có để ý tới mình, vẫn làm theo ý mình, phảng phất đắm chìm ở trong thế giới của mình, trên mặt không có bất cứ biểu cảm gì, trong mắt một mảnh lạnh nhạt.

Mắt thấy liên phải gặp gỡ khúc cua, Bùi Vũ Đường mặt xám như tro tàn, đại não trống rỗng.

“Vèo” một tiếng.

Lâm Yên nháy mắt xoay tay lái.

Chỉ thấy, xe đua màu hồng cam, dính sát vào làn ranh khúc cua nhẹ nhàng bay qua. Hai khúc cua kế tiếp, Lâm Yên cũng dùng thao tác như vậy, nháy mắt hoàn thành.

Ba khúc cua này, vốn cần phải có cảm giác ba lần tạm dừng gián đoạn, chia ba lần vượt qua. Nhưng tới chỗ Lâm Yên, nước chảy mây trôi, liên giống như một lần liên qua ba khúc cua chết người, chỉ là từ trên thị giác mà nói, lại không có một chút cảm giác tạm dừng.